

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Goncarencu Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Goncarencu Ivan Ivan, născut la 04.02.1967. originar din s. Carmanova raionul Dubăsari și domiciliat în s. Pîrlița, raionul Ungheni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2014-04.03.2015;

Instanța de apel: 24.03.2015-23.09.2015;

Instanța de recurs: 11.01.2016-10.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.10.2013, Goncarencu Ivan a fost condamnat în baza art. 186 alin.(4) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Goncarencu Ivan în beneficiul părții vătămate Mostovei Ioana a prejudiciului material în sumă de 13 688 (treisprezece mii șase sute optzeci și opt) lei.

2. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel inculpatul Goncarencu Ivan care a solicitat casarea ei cu adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat că:

- nu a furat geanta și banii de la victima Mostovei Ioana, fapt pe care a vrut să-l dovedească în ședința de judecată, însă cauza a fost examinată în lipsa sa;

- în ședința de judecată nu s-a prezentat deoarece nu a fost înștiințat legal despre ziua examinării cauzei;

- nu este vinovat, deoarece a găsit geanta dar nu a luat banii din geantă;
- la baza sentinței din 11.10.2013 au fost puse explicațiile părții vătămate și în baza acestora a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru furt;
- ce a fost în geantă aceea și a fost găsit, iar la poliție la Ungheni fiind amenințat a fost nevoit să recunoască vina, necătînd la faptul că nu este vinovat;
- este bolnav și nu dorește să fie pedepsit pentru fapte pe care nu le-a săvîrșit;

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29.01.2014 a fost repus în termen și admis apelul declarat de inculpat, sentința casată total cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că materialele cauzei penale denotă faptul că, cauza penală s-a judecată în lipsa inculpatului, care nu a fost prezent la adoptarea și pronunțarea sentinței pe cauză.

La 28.05.2013 inculpatul a fost anunțat în căutare, fiind reținut la 26.11.2013. Copia sentinței în limba pe ce care o posedă inculpatul Goncarencu Ivan, care este vorbitor de limba rusă, i-a fost înmînată la 04.12.2013, fapt care se confirmă prin recipisa anexată la dosar (f.d.177).

Apelul a fost depus de inculpat la 04.12.2013, astfel fiind prezente motive întemeiate care servesc drept temei pentru repunerea apelului în termen.

Totodată Colegiul penal a concluzionat despre necesitatea admiterii apelului, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că, la 24.02.2013 în privința lui Goncarencu Ivan a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi localitatea, ulterior la 05.03.2013 în ordinea prevăzută de art. 297 Cod de procedură penală, cauza penală a fost expediată pentru judecare în instanța de fond.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată preliminară din 27.03.2013, cauza penală a fost fixată pentru judecare la 28.05.2013, ora 11.30, inculpatul nefiind citat legal despre data judecării cauzei, în materialele cauzei penale lipsind date în acest aspect.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 28.05.2013, inculpatul nu s-a prezentat, totodată fiind consemnat, că inculpatul nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.

Conform încheierii Judecătoriei Ungheni din 28.05.2013 s-a admis demersul procurorului și s-a dispus înlocuirea măsurii preventive în privința lui Goncarencu Ivan cu arest preventiv pe un termen de 30 zile, cu anunțarea inculpatului în căutare.

Din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 24.06.2013 rezultă că toți participanții la proces au considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, astfel instanța de fond a dispus examinarea cauzei în lipsa lui.

În continuare, instanța de fond nu a mai soluționat chestiunea privind posibilitatea finisării judecării cauzei în lipsa inculpatului Goncarencu Ivan, a finisat judecarea cauzei în lipsa inculpatului și l-a condamnat conform învinuirii formulate.

Din momentul înlocuirii măsurii preventive din obligare de nepărăsire a localității în arestare preventivă și emiterii de către instanța de fond a mandatului de arestare, inculpatul Goncareenco Ivan nu a mai fost citat legal despre ședințele de judecată în instanța de fond, la materialele cauzei penale lipsind astfel de date.

În asemenea împrejurări Colegiul penal a considerat că, instanța de fond urma să întreprindă toate măsurile posibile pentru a stabili locul aflării inculpatului Goncareenco Ivan, a-1 cita legal și, în cazul prezenței probelor de citare legală, era în drept să procedeze conform prevederilor art.321 alin.(6) și 329 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de fond nu a asigurat în deplină măsură desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată, hotărîrea fiind adoptată cu încălcarea art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care prevede dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Dat fiind faptul, că erorile comise nu au putut fi reparate de către instanța de apel în prezenta procedură, Colegiul a conchis asupra necesității de casare a sentinței instanței de fond cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 martie 2015, Goncareenco Ivan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În privința inculpatului Goncareenco Ivan s-a aplicat arestul fiind luat sub strajă din sala de ședințe.

5. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Goncareenco Ivan la 14.10.2012, în jurul orei 21.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în casa mamei sale Goncareenco Ecaterina din s. Pîrlița, r-nul Ungheni, a sustras pe ascuns de la Mostovei Ioana, care se afla în ospetie la mama sa, Goncareenco Ecaterina, o gentuță de culoare albastră în valoare de 100 lei, 3 000 dolari SUA echivalentul a 36 630 lei și 90 000 ruble rusești echivalentul a 35 100 lei, cauzînd, astfel părții vătămate Mostovei Ioana, un prejudiciu material considerabil, în sumă de 71 830 lei.

6. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel inculpatul Goncareenco Ivan, solicitînd casarea acesteia și emiteria unei noi hotărîri prin care să fie achitat, motivînd ilegalitatea actului judiciar prin aprecierea incorectă de către instanța de judecată a probelor, mai mult ca atît, în cadrul procesului penal, în opinia sa, nu au fost prezentate probe obiective care i-ar confirma vinovăția. Susține, că declarațiile părții vătămate Mostovei Ioana, cît și declarațiile martorilor Groza Ruslan și Bambuleac Pavel se combat cu declarațiile lui, cît și de materialele cauzei în ansamblu, primele urmînd a fi apreciate critic. Apelantul consideră, că sentința de

condamnare nu poate fi pronunțată în cazul în care este bazată pe presupuneri sau pe probe contradictorii. Goncareno Ivan mai susține că, nu a sustras careva bani de la partea vătămată. Cu Mostovei Ioana a consumat băuturi spirtoase în bucătăria de vară, iar banii care se pretind a fi sustrași, au fost găsiți a doua zi de către colaboratorii poliției în acea bucătărie de vară. Susține, că în noaptea de 14.10.2012 nu s-a deplasat în mun. Chișinău. La 12.11.2014 a întors părții vătămate banii care au fost sustrași de la aceasta în casa părintească, din care considerente Mostovei Ioana pretenții în privința sa nu are. Indică, că nu au fost apreciate probele la justa lor valoare, or, Groza Ruslan nu a putut concretiza dacă pe Goncareno Ivan l-a transportat la 14.10.2012 din mun. Chișină la Pîrlița, ori altă persoană. Bambuleac Pavel nu a putut concretiza dacă în noaptea de 14.10.2012 a fost sau nu Goncareno Ivan în mun. Chișinău, precum și faptul dacă i-a transmis lui Goncareno Ivan în acea seară suma de bani pentru a se deplasa la Pîrlița.

7. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, s-a dispus respingerea apelului declarat de inculpat cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

7.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel, verificînd apelul declarat în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, ascultînd opinia participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia că, instanța de fond, judecînd cauza în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia despre vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare pe declarațiile părții vătămate Mostovei Ioana (f.d.6-9, vol. II), martorilor Goncareno Ecaterina (f.d.12-14, vol.II), Bambuleac Pavel (f.d.25-26), Groza Ruslan (f.d.31). De asemenea la baza sentinței emise de către prima instanță au stat și probele scrise ale cauzei penale, inclusiv ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15.10.2012, conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal (f.d.1, vol.I); procesul verbal de verificare a declarațiilor lui Goncareno Ivan din 15.10.2012 și planșa fotografică, potrivit căruia, inculpatul a relatat cu lux de amănunte despre acțiunile infracționale comise (f.d.38-39, vol.I); procesul verbal de audiere a învinuitului Goncareno Ivan din 24.02.2013 (f.d.116-117, vol.I).

În cadrul ședinței instanței de apel procurorul a prezentat probele care au stat la baza sentinței de condamnare, precum și alte probe existente la materialele cauzei întru confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și anume: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15.10.2012 (f.d.1, vol.I); plîngerea înaintată de către Mostovei Ioana, din 15.10.2012 (f.d.5, vol.I); procesul-

verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, din 15.10.2012 (f.d.7-11, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată a Ioanei Mostovei, din 15.10.2012 (f.d.16, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a Ioanei Mostovei (f.d.18, vol.I); ordonanța de ridicare din 15.10.2012 (f.d.19, vol. I); procesul-verbal de ridicare, din 15.10.2012 (f.d.20, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului, din 16.10.2012 (f.d.21-22, vol.II); ordonanța de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea acestora la cauza penală, din 16.10.2012 (f.d. 23, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor cu planșa fotografică, din 16.10.2012 (f.d.29-30, vol.I); ordonanța privind recunoașterea obiectelor drept corpuri delict, din 16.10.2012 (f.d.31, vol.I); extrasul de pe pagina electronică oficială a BNM, din 14.10.2012, (f.d.32, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuțului Goncarencu Ivan, din 15.10.2012 (f.d.37, vol.I); revendicarea eliberată pe numele lui Goncarencu Ivan (f.d.40, vol.I); copiile sentințelor anterioare emise pe numele lui Goncarencu Ivan (f.d.42-43, vol.I); interpelare-răspuns din 17.10.2012 (f.d.44 verso, vol. I); caracteristica eliberată pe numele lui Goncarencu Ivan (f.d. 46, vol. I); cererea părții vătămate Mostovei Ioana, din 19.10.2012 (f.d. 50, vol.I); ordonanța de restituire a corpurilor delict, din 19.10.2012 (f.d.51, vol.I); recipisa Ioanei Mostovei (f.d. 52-53, vol. I); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a Ioanei Mostovei, din 26.02.2013 (f.d.120, vol.I); procesul-verbal de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței, din 27.02.2013 (f.d.122, vol. I); ordonanța de clasare a procesului penal din 27.05.2015 (f.d.89-90, vol.II).

În opinia Colegiului penal, faptele incriminate inculpatului Goncarencu Ivan și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, or, în cadrul verificării declarațiilor lui Goncarencu Ivan la locul infracțiunii acesta a arătat locul în care a dormit, cum a luat portmoneul albastru din geanta Ioanei Mostovei, a indicat unde a ascuns gentuța cu banii și anume sub un lemn pe prima scară din beci, la cauză fiind anexat procesul verbal în acest sens și planșa fotografică (f.d. 38-39, vol. I), iar fiind audiat la etapa urmăririi penale în calitate de bănuț, Goncarencu Ivan în prezența avocatului și a interpretului, a declarat și a notat personal în procesul verbal de audiere a învinuitului, din 24.02.2013, că *la 14.10.2012, fiind acasă cu mama și Mostovei Ioana, după ce au servit vin în bucătăria de vară, a intrat în casă, a găsit un portmoneu, l-a deschis și a văzut o sumă mare de bani. Fiind în stare de ebrietate a ascuns portmoneul. A scos 700 dolari și a plecat în mun. Chișinău, după ce a luat un taxi și a revenit acasă.* Astfel, Colegiul a ajuns la concluzia că respectivele declarații ale lui Goncarencu Ivan coroborează cu declarațiile depuse de martorii Bambuleac Pavel și Groza Ruslan în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, necreînd dubii referitor la faptul că circumstanțele descrise au avut loc, iar toate neagațiile inculpatului invocate ulterior audierii sale în calitate de învinuit, sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală.

Totodată instanța de apel a menționat că instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile lui Goncarencu Ivan prin care acesta neagă faptul comiterii sustragerii sumei de bani, întrucât respectivele declarații sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Mostovei Ioana, martorii Goncarencu Ecaterina, Bambuleac Pavel, Groza Ruslan și probele scrise ale cauzei, care coroborează reciproc și nu prezintă îndoieli de veridicitate, iar Colegiul, la fel, le-a considerat declarative, lipsite de careva temei, fiind doar un mijloc de apărare al inculpatului, depuse în scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Argumentele inculpatului precum că la etapa urmăririi penale asupra sa au fost efectuate presiuni și amenințat, constrâns psihic a depus declarații de recunoaștere a vinovăției, Colegiul de asemenea le-a apreciat ca fiind încercări de a induce în eroare instanța de judecată cu scopul de a-și ușura pedeapsa penală pe care o riscă pentru fapta comisă. Or, în cadrul examinării în ordine de apel a cauzei, procurorul a prezentat materialele de control privind pretenziile acțiunii de constrângere psihică a lui Goncarencu Ivan de către colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, potrivit cărora s-a stabilit că urmărirea penală pe faptele enunțate nu a fost pornită, procesul penal fiind clasat, or, faptele invocate nu s-au confirmat, iar Goncarencu Ivan și avocatul acestuia nu au contestat-o, fiind de acord cu rezultatele investigației nominalizate (f.d. 89-90, vol. II - ordonanța procuraturii Ungheni din 27.05.2015 de clasare a procesului penal).

Referitor la argumentul inculpatului că partea vătămată Mostovei Ioana nu are pretenții de ordin material în privința sa, Colegiul a reținut că în situația în care părți vătămate i-a fost restituită suma de bani sustrasă și faptul că aceasta indică că nu are pretenții, și s-a împăcat (f.d.39, vol. II) nu poate servi temei de încetare a procesului penal intentat în privința lui Goncarencu Ivan în baza art.186 alin.(4) Cod penal respectiva infracțiune fiind atribuită categoriei infracțiunilor grave, iar potrivit prevederilor art.109 alin.(1) Cod penal, împăcarea părților este posibilă doar în cazurile infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, în cazul unei infracțiuni grave împăcarea este posibilă dacă inculpatul este minor, fapt ce nu persistă la caz.

Colegiul penal a mai menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului corect a reținut caracteristica lui conform căreia ultimul duce un mod de viață neadecvat (f.d. 45, vol. I), fiind luate în considerație și condamnările pe care inculpatul le-a avut anterior, ceea ce îl caracterizează negativ. Astfel, s-a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61 și 75 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

8. Împotriva hotărârii menționate declară recurs ordinar avocatul Maria Corolevchi în numele inculpatului Goncarencu Ivan, care fără a invoca un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea atât a sentinței cât și a

deciziei emise pe cauză și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Goncarencu Ivan să fie achitat.

În motivarea recursului a menționat că hotărârile emise sunt neîntemeiate, învinuirea înaintată lui Goncarencu Ivan fiind una formală și abstractă. Asupra inculpatului la etapa urmăririi penale au fost efectuate presiuni, amenințări și fiind constrâns psihic a depus declarații de recunoaștere a vinovăției, astfel fiind încălcat art. 14 din Convenție. Ordonanța de clasare a procesului penal din 27.05.2015 nu a fost contestată deoarece Goncarencu Ivan s-a dezamăgit în profesionalismul OUP. Atât declarațiile martorului Groza Ruslan cât și cele ale lui Bambuleac Pavel, nu dovedesc faptul că inculpatul în noaptea săvârșirii infracțiunii s-a deplasat în mun. Chișinău. Autorul recursului consideră că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, iar Goncarencu Ivan este nevinovat de infracțiunea care i se incriminează.

9. Asupra recursului a depus referință procurorul prin care s-a expus pentru respingerea acestuia deoarece argumentele asupra cărora se referă recurentul au fost obiect de judecare în instanța de apel, care respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul în recursul său nu invocă nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală deși precizează că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate, cerință ce cade sub incidența pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de inculpat.

La fel, Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform

materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere a sentinței instanței de fond care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1 din prezenta decizie.

Or, în fapt, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de inculpat în apel, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat de inculpat, pronunțând o hotărâre legală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, Colegiul penal reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așa dar, pornind de la temeiul invocat de recurent: pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: „*hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, însă acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investite cu o situație de fapt, instanțele de fond, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just au stabilit și au reținut în sarcina lui Goncarencu Ivan încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 186 alin. (4) Cod penal.

Din materialele dosarului rezultă, că instanțele de fond la examinarea cauzei au ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-au verificat minuțios, dându-le o apreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În speță, instanțele ierarhic inferioare au cercetat toate probele administrate în cauză și le-au dat o apreciere obiectivă, care în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Goncarencu Ivan în comiterea infracțiunii de furt nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmându-se scopul evitării răspunderii penale.

Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanțele de fond a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Goncarencu Ivan întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Mostovei Ioana, declarațiile martorilor Bambuleac Pavel și Groza Ruslan.

Colegiul constată că acestea confirmă întru totul mărturiile date de Goncarencu Ivan la 15.10.2012 în calitate de bănuț, care în prezența avocatului, recunoscând vina în cele incriminate a relatat cele comise și planșa fotografică, (f.d.38-39, vol.I); procesul verbal de audiere a învinuitului Goncarencu Ivan din 24.02.2013 (f.d.116-117, vol.I). Conform procesului verbal de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței din 27.02.2013, după luarea cunoștinței, la întrebarea dacă învinuitul are cereri sau demersuri cu privire la urmărirea penală ultimul, în prezența avocatului său și procurorului, a declarat că cereri și obiecții nu are. Astfel, la acel moment Goncarencu Ivan, nu a anunțat despre faptul că la etapa urmăririi penale au fost efectuate presiuni, amenințări și a fost constrâns psihic pentru a depune declarații de recunoaștere a vinovăției, nu s-a folosit de dreptul său prevăzut de art. 293 alin.(6) Cod de procedură penală de a înainta careva cereri în legătură cu desfășurarea procesului și constatarea circumstanțelor ce au importanță pentru cauză.

În această ordine de idei, Colegiul consideră alogică poziția inculpatului în situația în care, nerecunoscând vinovăția în cele incriminate, nu se folosește de dreptul său de a contesta Ordonanța de clasare a procesului penal din 27.05.2015, motivând că s-a dezamăgit în profesionalismul OUP, mai mult ca atât și restituie părții vătămate paguba pricinuită.

Colegiul mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având

în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală temeiuri de casare a hotărîrii nu s-au stabilit.

La acest capitol, Colegiul mai remarcă că potrivit practicii CEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei).

În altă ordine de idei, Colegiul penal precizează că instanțele de fond corect au stabilit și pedeapsa inculpatului, luîndu-se în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, rolul acestuia la săvîrșirea infracțiunii, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, corect fiind reținută caracteristica inculpatului conform căreia ultimul duce un mod de viață neadecvat (f.d. 45, vol. I), fiind luate în considerație și condamnările pe care inculpatul le-a avut anterior, ceea ce îl caracterizează negativ, pedeapsa fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului Goncearenco Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală în privința ultimului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun